

Dia 1

INTRO (afbeelding boek)

Inleiding

DIA 2

Miezerig mannetje?

Is Albert Drilling een miezerig, drammerig ambtenaartje? Kan hij alleen bestaan door regels uit te voeren, ongeacht de uitwerking ervan?

Kan een lezer zover gaan in zijn reacties op Drillings gedrag dat er een, wellicht voorzichtige, vergelijking gemaakt kan worden met het gedrag van Nederlandse ambtenaren die joodse medeburgers aangaven vanwege de regels die opgelegd werden?

DIA 3

Morele oordelen

Deze vragen zijn alleen te beantwoorden vanuit morele gezichtspunten, en die kunnen per lezer verschillen.

In de reader schreef ik over Drillings gedrag het volgende:

Hij moet zich aan de opdracht houden. Humaan, Integer, Efficiënt, Respectvol. Deze vorm van vertellen laat zich niet gemakkelijk onder één noemer vangen. Wie vertelt er en wie kijkt, waardoor de lezer ervaart wat er gezien wordt of verteld? Anton/Albert Drilling is een opsporingsambtenaar en zo'n personage zou vrij snel een minder sympathiek imago kunnen krijgen door de manier waarop hij beschreven wordt. Dat gebeurt in dit verhaal niet. Hij blijft sympathiek, omdat vanuit zijn gezichtspunt hij zijn minister beschermt en het beste voor Cira Dosta/Irin Past probeert te doen.

Tijdens zijn finale gesprek met Cira/Irin zegt de vertelinstantie op pagina 189:

Albert kent de antwoorden die hij nu moet geven, ze staan letterlijk in de syllabus.

'Laten we het niet persoonlijk maken' en 'het zijn de regels', maar hij aarzelt – de woorden voelen plat, ineens, te eenvoudig voor wat hij ermee wil zeggen.

*Een paar regels verder: Zodra je begint te denken dat er meer aan de hand is, raak je alle houvast kwijt. Dat wakkert alleen maar iets aan wat je **emotie** zou kunnen noemen, genegenheid of woede, een cirkel van gedachten die andere cirkels raakt – gevoelens - en dat is allemaal uiterst onfunctioneel. Nee, het is niet verstandig verder uit te wijden. Hij moet zich aan de opdracht houden.*

Even verderop in het gesprek op pagina 197 zegt Albert:

'Omdat ik .....omdat ik het gevoel heb iets goeds te doen. Ik help mensen. Ik stuur ze niet alleen maar terug....'

DIA 4

Literair standpunt

Toen ik reacties kreeg van lezers over het personage Drilling en hij inderdaad als een miezerig mannetje werd neergezet, vroeg ik me af waarom die leeservaring niet bij mij was opgekomen. Blijkbaar was ik onbewust van een literair perspectief en niet van een moreel gezichtspunt uitgegaan.

Deze gedachte bleef lang bij mij hangen, totdat de termen protagonist en antagonist me te binnen schoten. Een protagonist heeft in een verhaal een tegenspeler nodig, die antagonist genoemd wordt.

Aan de hand van de volgende dia's leg ik uit dat Albert Drilling de protagonist is en Cira Dosta zijn antagonist.

Om dit literaire uitgangspunt te onderbouwen heb ik de meeste handelingen en gedachten van Albert Drilling nader geanalyseerd. Hij is de hoofdpersoon van het verhaal, probeert zijn werk zo goed mogelijk te doen, begaat evenwel veel fouten en betrappt zichzelf op slordigheden. Aan het einde van het verhaal is hij de regie volkomen kwijt en hij zal verantwoording moeten afleggen aan zijn minister.

(Bron protagonist en antagonist: digitale bibliotheek voor de Nederlandse letteren)

Als Albert Drilling in literair opzicht de protagonist is en Cira/Irin zijn antagonist, hoe wordt dat in het verhaal dan duidelijk?

De protagonist is het belangrijkste en daarom het meest uitgewerkte personage in een verhaal. Meestal leidt hij of zij in het begin een rustig leventje tot er iets gebeurt. Dit is vaak een ontwikkeling met dramatische gevolgen.

In de introductie van het personage - tijdens de opbouw van het verhaal - wordt duidelijk gemaakt wie hij is, wat hij doet en wat hem beweegt.

Hij heeft een doel en gaat op weg om dat doel te bereiken.

In de verdere dramatische ontwikkeling van het verhaal moet hij keuzes maken die tot een positieve of negatieve ontwikkeling kunnen leiden.

Daarvoor zal hij allerlei *obstacles* moeten overwinnen. Tijdens zijn handelen om de obstakels te overwinnen, komt er halverwege zijn acties vaak een keerpunt in het verhaal. Er gebeurt dan iets wat het verhaal een beslissende wending geeft, waardoor de protagonist gedwongen zal zijn om een keuze te maken, waarop hij of zij niet kan terugkomen. Aan het einde van het verhaal is het personage veranderd door alles wat hij/zij heeft meegemaakt.

Als de kenmerken van de protagonist met het gedrag van Albert Drilling worden vergeleken, zijn er veel overeenkomsten te zien.

Voor deze vergelijking ga ik daarom stap voor stap het verhaal met u door.

Maar eerst krijgt u op de volgende vier dia's de 11 kenmerken die bij de protagonist horen te zien.

DIA 5, 6, 7 en 8

OVERZICHT VAN DE 11 KENMERKEN VAN DE PROTAGONIST

Dia 5

Kenmerk 1. IN FEITE DRAAIT ALLES OM DIT PERSONAGE

Kenmerk 2. HET PERSONAGE KENT GEWONE MENSELIJKE ANGSTEN

Kenmerk 3. ZIJN NORMALE WERK EN LEVEN WORDT VERSTOORD

Dia 6

Kenmerk 4. DUS PROBEERT HIJ ZIJN EVENWICHT TE HERSTELLEN

Kenmerk 5. HIJ HEEFT EEN OPDRACHT TE VERVULLEN

Kenmerk 6. ZIJN BELANGEN STAAN OP HET SPEL

Dia 7

Kenmerk 7. ALLES WAT ER GEBEURT, WORDT VANUIT ZIJN STANDPUNT
GEZIEN

Kenmerk 8. ALBERT DRILLING IS ACTIEF, SOMS REACTIEF

Kenmerk 9. HIJ MOET BESLISSENDE KEUZES MAKEN

Dia 8

Kenmerk 10. ZIJN HANDELINGEN LEIDEN TOT EEN CLIMAX

Kenmerk 11. ER VINDEN BELANGRIJKE VERANDERINGEN PLAATS IN
ZIJN LEVEN DIE HIJ HET HOOFD MOET BIJEN

Dia 9

Kenmerk 1. IN FEITE DRAAIT ALLES OM DIT PERSONAGE

Als hij er niet in zal slagen om Cira/Irin te vinden en te zorgen dat zij wordt uitgezet, zal dat voor zijn minister desastreus zijn. Hij is de enige die in staat is om zeer delicate opdrachten uit te voeren. In het verhaal wordt op pagina 100 waarschijnlijk gerefereerd aan de affaire Mauro en de toenmalige minister van Immigratie Gerd Leers.

Op pagina 19 staat: *Hij gelooft in het belang van zijn werk en in een snelle en rechtvaardige uitvoering ervan. Hij is goed, dat heeft de tijd bewezen. Niet iedereen krijgt een persoonlijke boodschap mee van de minister.*

En op pagina 70: *Albert Drilling is de enige die dat snel en geruisloos kan. Hij weet hoe een vreemdeling als Cira Dosta de minister aan het wankelen kan krijgen. Ze heeft macht. Ze is een jonge vrouw met een mooie naam, hij stelde zich haar voor als een prinses met Arabische ogen; zodra duidelijk wordt dat ze het land uit moet, zodra ze in de krant komt zullen er mensen om haar heen gaan staan en haar verdedigen als een heilige maagd. Ze zal groeien in het licht van de televisiecamera's. Ze zal groter worden dan de minister zelf. Dat is waarom hij Albert Drilling naar het eiland had gestuurd.*

DIA 10

Kenmerk 2. ALBERT DRILLING KENT GEWONE MENSELIJKE ANGSTEN

Albert Drilling volgt zijn gids Kawasaki als hij in Cairo op zoek is naar Cira's adres.

Pagina 135: *'Is het gevaarlijk?'*

'Het hoeft niet gevaarlijk te zijn.'

'Dat is geen antwoord.'

'Het plein is niet gevaarlijk.'

'De rest wel?'

'U bent een khawaga, een buitenlander. U staat erbuiten.'

'Ik wil gewoon mijn werk doen.'

Op pagina 136 staat: *Mensen steken handen naar hem uit, zeggen: "Hey brother!", ze zijn opgewekt en ontspannen; Albert voelt zich een spelbreker, zo nerveus als hij is.*

Een paar regels verder: *Er is niets wat hem richting geeft. Het lijkt alsof het plein langzaam begint te draaien en telkens een ander uitzicht geeft, het maakt hem misselijk.*

En op pagina 139: *Mannen in halflange leren jassen, had Sony gezegd, daar moet je voor uitkijken, dat is de geheime dienst, de rest is te vertrouwen. Daar denkt hij aan. Maar hij ziet geen mannen in halflange jassen, en tegelijkertijd instrueert hij zichzelf kalm te blijven.*

DIA 11

Kenmerk 3. ZIJN NORMALE WERK EN LEVEN WORDT VERSTOORD

Dat gebeurt in dit verhaal in het tiende hoofdstuk. Als Albert Drilling terugkomt van het gesprek met de burgemeester en bij zichzelf moet vaststellen dat zijn missie is mislukt, geeft Cira hem de informatie die hij nodig heeft.

Pagina 96: Albert Drilling baant zich een weg terug naar het hotel: Dorpsstraat-Borneopad-Rechterschans, hij loopt snel, de eikenhouten deur staat open. Hij stamppt zijn voeten schoon, het slechte licht in de hal ergert hem en hij ziet Manja bij de receptie staan. Ze wacht hem op, de handen voor haar schoot gevouwen, ze wil het hem zelf vertellen.

'Ik ben het,' zegt ze. 'Ik ben de vrouw die u zoekt.'

'Je naam,' zegt hij. 'Wat is je naam?' 'Cira Dosta.' 'Waar kom je vandaan?' 'Egypte.' Albert kijkt haar aan. Hij moet wennen aan haar woorden. Het mislukte gesprek met de burgemeester zit hem dwars.

Hier is het dus niet de protagonist, maar juist zijn tegenspeler, zijn antagonist, die het heft in handen neemt, wat een ironische wending aan het verhaal geeft.

Deze inbreuk op de structuur van het klassieke model van de protagonist en de antagonist zou de lezer kunnen ervaren als een humoristisch speldenprikje naar de gezagsgetrouwe ambtenaar.

In de reader wordt de structuur van het verhaal kort besproken, maar dankzij de werking van het idee protagonist/antagonist krijgt deze structuur een diepere lading. Het handelen van Albert Drilling om zijn doel te bereiken, wordt niet alleen door eigen fouten en slordigheden ondermijnd. Zijn tegenspeelster, Irin Past, neemt hier dus de leiding.

DIA 12

Kenmerk 4. DUS PROBEERT HIJ ZIJN EVENWICHT TE HERSTELLEN

Albert is onder de naam Berend Inger en een vals paspoort naar Egypte afgereisd om Cira's vroegere woonadres in Cairo te verifiëren. Bij de douane wordt hij gecontroleerd door de broer van de man die hem het valse paspoort heeft verkocht. Om zich uit deze benarde situatie te redden, besluit hij eerlijk te zijn. Hij vertelt wie hij echt is en waar hij woont.

Pagina 124: 'Het is de eerste keer', zegt Inger tegen Hafiz. 'dat ik faal.'

Hafiz kijkt hem aan. 'Ik kan echt niet terug op deze manier. Wat moet ik doen om me uit deze situatie te redden?'

Albert probeert de douanebeambte nog om te kopen, maar als dat niet lukt en hij geen kant meer uit kan, redt Mohammed Hafiz hem uit zijn benarde situatie.

Hij probeert zijn evenwicht te herstellen, maar dat lukt hem niet, dat doet Hafiz voor hem. Dus ook hier wordt de protagonist (Albert Drilling) het initiatief uit handen genomen.

Pagina 125: Ze schudden elkaar de hand en Mohammed zet zijn stempels - droge slagen vullen de ruimte en dan rolt Albert zijn koffer naar buiten, niet overtuigd of hij tevreden moet zijn met zichzelf.

DIA 13

Kenmerk 5. HIJ HEEFT EEN OPDRACHT TE VERVULLEN

Albert Drilling heeft de opdracht de enig overgebleven asielzoeker op het eiland op te sporen en alsnog uit te zetten.

(p. 19) De man die Anton heet weet waar hij moet zijn en wat hij wil, no-nonsense, dat werkt voor iedereen het beste. Ook vandaag zal hij geen tijd vermorsen: de opdracht is duidelijk en urgent. Hij gelooft in het belang van zijn werk en in een snelle en rechtvaardige uitvoering ervan. Hij is goed, dat heeft de tijd bewezen. Niet iedereen krijgt een persoonlijke boodschap mee van de minister.

DIA 14

Kenmerk 6. ZIJN BELANGEN STAAN OP HET SPEL

Als senior beleidsmedewerker Taskforce Repatriëring is Albert Drilling zich ervan bewust dat hij de enige is die dergelijke delicate opdrachten tot een goed einde kan brengen. Hij weet dat hij nu door moet zetten en gaat met Cira een lange wandeling langs strand en polder maken.

De opdracht die hij van zijn minister heeft gekregen, dreigt spaak te lopen omdat de burgemeester hem geen medewerking verleent en ook zijn missie naar Cairo op niets is uitgelopen. Eigenlijk is hij terug bij af en het enige wat hem nog te doen staat, is terug te keren naar het eiland en Cira Dosta opnieuw te ondervragen.

(p. 179) Het besluit om het terugkeergesprek lopend te houden is ongewoon, maar Albert is tevreden met zijn vondst. Het geeft hem de mogelijkheid de vreemdeling ongedwongen te overtuigen van wat hij als het beste voor haar ziet: vrijwillige terugkeer, indien nodig financieel bijgestaan door het ministerie.

Tijdens deze wandeling geeft Cira haar strijd tegen uitzetting op en vertelt hem dat ze Irin Past heet en uit Kosovo komt.

DIA 15

Kenmerk 7. ALLES WAT ER GEBEURT, WORDT VANUIT ZIJN STANDPUNT GEZIEN

In de reader heb ik onder het kopje Perspectief laten zien dat de vertelinstantie het grootste deel van de verhaal laat gebeuren vanuit het handelen, de gedachten en de gesprekken van Albert Drilling.

Een willekeurig gekozen voorbeeld hiervan staat op pagina 201 als hij met Irin de wandeling over het strand maakt.

Op pagina 201 staat: Maar de mogelijkheid uitsluiten dat ze iets in haar schild voert, denkt Albert, is gevaarlijk. Er is altijd een kans dat de vreemdeling hem iets zal aandoen, of zichzelf, als uiterste redmiddel. Daar heeft hij voorbeelden van gezien. Dat moet hij voorkomen. Hij moet blijven denken: dit is geen gewone wandeling. Haar uitbarsting op de dijk, haar gezeur over het Wilhelmus hebben hem waakzaam gemaakt. Voor de zekerheid heeft hij vanochtend een set bodycuffs in zijn rugzak gedaan.

DIA 16

Kenmerk 8. ALBERT DRILLING IS ACTIEF, SOMS REACTIEF

Door het hele verhaal heen is Albert Drilling het personage dat hard werkt en heel actief is om zijn opdracht tot een goed einde te brengen.

Als hij in Cairo bij de douanecontrole staat, wordt hem deze actieve houding geheel afgenomen. Mohammed Hafiz, de douaneman, is het actieve personage. Albert Drilling is aan zijn genade overgeleverd.

In Cairo komt hij terecht in een opstand tegen het gezag. Terwijl hij op zoek is naar het opgegeven adres waar Cira Dosta zou hebben gewoond, wordt hij meegesleurd door jongens die actief zijn in deze opstand.

Pagina 142: Zijn schoenen zijn bestoft, hij schaamt zich niet meer voor zijn mondkapje, hij voelt zich onderdeel worden van de straat en van het geraas om hem heen; de vuilnisbakken die in brand staan wijzen hem de weg, als toortsen. Zo wordt hij steeds verder de straat ingezogen, op zoek naar nummer 137.

Een bladzijde verder staat: Hij slikt meer Tramadol. Langzaam begint zijn status van toeschouwer te veranderen, laat hij zich meeslepen door de energie die de jongens om hem heen ook moeten voelen. (p. 143)

DIA 17

Kenmerk 9 HIJ MOET BESLISSENDE KEUZES MAKEN

In plaats dat Albert de beslissende keuze maakt op welke wijze Irin zal worden uitgezet, bepaalt zij de manier waarop dat gebeuren zal. Albert heeft geen andere keuze dan aan haar verzoek te voldoen.

'We doen het zo, of we doen het niet,' had ze gezegd. 'Regel het maar. Anders blijf ik hier. De keuze is aan jou.' (p. 300)

Een paar dagen later had Albert het geregeld. Vanaf het balkon van zijn kamer zag Albert hoe ze achter een tralieraam van het busje ging zitten, haar gezicht gevoileerd achter privacyglas. (p. 301)

DIA 18

Kenmerk 10. ZIJN HANDELINGEN LEIDEN TOT EEN CLIMAX

Aan het einde van het verhaal staat Albert Drilling op een gazon in Pristina en wordt hij voor een voldongen feit geplaatst.

De burgemeester, Bengt en Hero hebben ervoor gezorgd dat Irin en de burgemeester in het huwelijk kunnen treden en dat de ambtenaar die dat gaat doen Albert Drilling zal zijn.

Het hele verhaal door heeft Albert gehandeld, is er veel misgegaan, maar kon hij zichzelf nog hervatten. Nu echter lijkt het alsof hij alleen maar kan uitvoeren wat anderen voor hem beslist hebben.

Het verhaal eindigt voor Albert Drilling, de protagonist, niet met een climax, maar met een anticlimax.

In plaats dat hij zijn minister kan melden dat de vreemdelinge met succes het land uitgezet is, moet hij meemaken dat de burgemeester en Irin in Pristina door hem in het huwelijk zullen worden verbonden en ook dat hij met hen in hetzelfde vliegtuig terug zal vliegen naar Nederland.

Het verhaal kent een open einde.

Albert Drilling staat op een gazon in Pristina en moet een belangrijke beslissing nemen. Hij doet wat voor iedereen het beste is.

DIA 19

Kenmerk 11. ER VINDEN BELANGRIJKE VERANDERINGEN PLAATS IN ZIJN LEVEN DIE HIJ HET HOOFD MOET BIEDEN

Albert Drilling mag zich als opsporingsambtenaar niet emotioneel betrokken voelen bij de mensen die hij moet uitzetten. Dat lukt hem niet met Cira/Irin. Zij is de eerste vreemdelinge bij wie hij zich prettig voelt. (p. 201)

Irin wil op dezelfde manier het land worden uitgezet als haar vader. Ze wil een strafblad, ze wil een aantekening in haar paspoort. Ze wil dat Hero een strafklacht krijgt. Maar Albert wil aan haar eisen niet voldoen.

'Je probeert me alleen maar in te wrijven dat ik slecht ben. Dat ik gelukkige mensen ongelukkig maak. Dat is niet waar, Irin. Ik heb ook een hart. Iedereen heeft een hart. (p. 300 en p. 301)

Het verhaal eindigt met de zin: *Hij doet wat voor iedereen het beste is.*

De betekenis van deze zin overdenken, betekent automatisch de vraag stellen: voor iedereen? Dus ook voor de minister? Hoe gaat Drilling zijn baas vertellen dat de vreemdelinge als echtgenote van de burgemeester teruggekeerd is op het eiland? Hoeveel politieke schade zal zijn baas hierdoor oplopen? Hij moest toch zorgen dat zijn minister gevrijwaard zou blijven van dat soort problemen. Op bladzijde 100 refereert de schrijver waarschijnlijk aan het probleem van de minister die een zeventienjarige jongen uit Angola wilde uitzetten, maar door alle aandacht van media en actiegroepen dat besluit introk.

De Nigeriaan stond naast de minister te huilen. De minister had rode vlekken in zijn nek. Het was geen gezicht. Hij had iets vaags gezegd, er kwam gedoe en zijn eigen partijvoorzitter maakte hem 's avonds af in Nieuwsuur – dat was het einde van een loopbaan. (p. 100)

Als Albert Drilling Irin en de burgemeester in de echt verbindt, pleegt hij verraad aan zijn baas en houdt hij zich niet aan de regels.

Als hij hen trouwt, is hij medeverantwoordelijk aan de overtreding van diezelfde regels.

Hoe verhoudt zijn handelen zich met de held uit de Griekse tragedie?

De tragische held is altijd een superieur personage, dat buiten zijn schuld naar de ondergang wordt geleid. Komt dat overeen met wat Drilling overkomt?

Bij Aristoteles is de held in een komedie een inferieur persoon.

Is Drilling het prototype van een inferieur mens in een komedie?

Dus toch het miezerige ambtenaartje?

DIA 20

HOE DAN OOK, SCYLLA EN CHARYBDIS DOEMEN VOOR HEM OP

DIA 21

DIA 22

NOG EEN PLAATJE VAN SCYLLA EN CHARYBDIS

Tot nu toe heeft u het verhaal uitgelegd gekregen vanuit een literair wetenschappelijk standpunt.

Laten we terugkeren naar de morele laag in het verhaal.

DIA 23

HET MOTTO

Het motto *Wat ik had beleefd, was verdwenen zonder tekens achter te laten*, staat in **Het behouden Huis** op pagina 25 in de versie van De Bezige Bij, 1975.

Het fragment waarin deze zin voorkomt gaat over de tegenstelling tussen **denken** en **zien**.

Wie alleen denkt, heeft maar half contact met zichzelf. Zien is meer waard, zien is alles. Zichzelf zien als een ander zou redding betekenen, maar altijd blijf je aan de verkeerde kant. Ik was extra aandachtig. Nu ik zo schoon was, verwachtte ik in mijn gezicht van alles te ontdekken. Ik ontdekte niets. Wat ik had beleefd, was verdwenen zonder tekens achter te laten.

Op pagina 9 in *Pristina*, komt dat **zien** in de eerste zinnen al aan de orde:
*Een man in een pak, een man alleen – dat **zie** je hier niet vaak.*

Op bladzijde 20 observeert Anton Drilling de vrouw aan de balie van het hotel.
*... als ze haar hoofd buigt om in het gastenboek te kijken **ziet** hij de uitgroei, millimeters roodbruin. Perzisch rood, denkt hij. De Balkan misschien. Dat kan.*

Anton **ziet** dus dat ze van de Balkan komt, maar zijn **denken** blokkeert dit inzicht omdat het voor hem een spelletje is te raden waar mensen vandaan komen.

Aan het einde van de wandeling over het strand wordt Irin emotioneel en kijkt terug op de manier waarop haar vader in de boeien werd geslagen en weggevoerd.

Anton reageert met te zeggen dat het geen handboeien waren.

'Dat zijn geen boeien....het zijn bodycuffs.'

'Het zijn handboeien, Albert.'

'Humane handboeien, van gaas, speciaal ontwikkeld zodat ze de vreemdeling niet...'

'Beschadigen? Is dat wat je wilt zeggen? Het belangrijkste bij een uitzetting is dat je de vreemdeling niet beschadigt. En wat doe je nu met mij?'

'Ik. Ik doe je geen handboeien om. Dat zou ik niet kunnen.'

*'Dat kun je wel. Je hebt ze bij je. Ik heb ze **gezien**, in die rugzak van je.'* (p. 270 en 271)

DIA 24

AFBEELDING VAN BODYCUFFS

Laten we zelf in dat bootje stappen dat tussen Scylla en Charybdis door moet varen om over dit morele dilemma na te denken.

DIA 25

NOG EENS HET ROEIBOOTJE

Hoe **ziet** Scylla er voor ons uit en hoe Charybdis?

DIA 26

ENKELBANDEN

Als een uit te zetten asielzoeker niet wenst mee te werken en stampij maakt, krijgt hij/zij beenklemmen om.

Wat **zie** ik bij dit plaatje?

Wat **wil** ik zien?

DIA 27

VERHAAL MET EEN OPEN EINDE

Het verhaal heeft een open einde.

Dus kunnen wij als we dat willen zelf een einde bedenken.

Dia 28

GMAIL-ADRES